

γα· ἀλλὰ καὶ μείζονως διε-  
λαμψαν.

*non multum; verum magis etiam claruerunt.*

Ταῦτ' οὐδ' εἰδότες, καὶ  
τὰ τέτοις εἰκῆτα συλλέ-  
γοντες ἀπὸ τῶν θεοπνεύ-  
στων καὶ θείων γραφῶν. πολ-  
λῶν γάρ ἐστιν εἶρεῖν τοιούτων  
ὑποδείγματων καὶ ἐπιδη-  
φόρων παροσώπων ἑτέρων  
μήτε δυσκολίαν κειμένων ἢ  
πραγμάτων, μήτε ἀνάγκην  
καὶ βίαν, καὶ τυραννίδα τῶν  
δυναστέων νομίζω μὲν  
ἀρκεῖν ἡμῖν εἰς ἀπολογία,ν,  
ἡνίκα αὖ πημιμελωμεν.  
ὅπερ γὰρ ἀρχόμενοι εἶπον,  
εἰς ἕτο καὶ νῦν καταλύσω τὸ  
λογον, ὅτι εἴ τις βλάττειτο  
καὶ ἀδικεῖτο, παρ' ἑαυτοῦ πάν-  
τως ἕτο πάσῃ καὶ παρ' ἑτέ-  
ρων· καὶ μύριοι οἱ ἀδικούν-  
τες καὶ ἐπιρρεάζοντες ὄσιν.  
ὡς εἶγε μὴ παρ' ἑαυτοῦ ἕτο  
πάσῃ, οἱ γὰρ ἀπασαν καὶ θά-  
λατταν οἰκούντες καὶ ἅ-  
παντες, εἰ ἐπέλθοιεν, καὶ δὲ

*repti, vsti, non solū hinc  
lesi non sunt, non parum,*

*non multum; verum magis etiam claruerunt.*

*His igitur cognitis, ho-  
rūq; similib. è Scriptura  
diuinitus inspirata colle-  
ctis (multa n. huiscemodi  
suppeditant exempla in  
diuersis etiam personis a-  
liis) neq; difficultatē tem-  
porū aut rerum, neq; ne-  
cessitatem ἔ vim ac ty-  
rannidem potentiū suf-  
ficere nobis existimemus  
ad defensionem, quando  
deliquerimus. Quod n.  
in principio dixi, in eo  
nunc quoq; orationē ter-  
minabo; si q; damnū ac  
detrimentū accipiat, à  
seipso prorsus id nō ab a-  
liis accipere, etsi infiniti  
sint, q; damna ἔ iniurias  
inferat. Nam si q; de hac  
à semetipso non accipiat,  
si totius terræ marisq;  
incola cōmuni cōsilio ir-*